

Overdenking over Handelingen 2, m.n. vers 1-13

*Pinksteren is “leven van de wind
die aanrukt uit de hoge”*

1^e lied: Dit is de dag, dit is het uur – Gezang 104 (GKb 2006); melodie: LvdK 146/239

- 1 Dit is de dag, dit is het uur / dat liefde oplaait als een vuur
en mensen aansteekt, hoofd voor hoofd. / Dit is de dag, door God beloofd.
- 2 Dit is de dag dat welgeteld / de oogst van Pasen allen geldt.
Gods lieveling is opgestaan / en raakt ons met zijn zegen aan.
- 3 Dit is het uur dat wij verstaan: / God vuurt ons met zijn Adem aan.
Wat Hem beweegt sinds het begin, / blaast ons bestaan nieuw leven in.
- 4a Dit is het uur: de dag begint / op vleugels van een nieuwe wind.
- 8a Dit is de dag dat groot en klein / bezielde van Geest en leven zijn.

Bijbel: Handelingen 2 (samengevat vanuit NBV21) – De komst van de heilige Geest

¹⁻¹³ Toen het Pinksterfeest aanbrak, waren Jezus' leerlingen met andere mensen bij elkaar in Jeruzalem. Ze baden en wachtten op de Heilige Geest. **Plotseling hoorden ze het geluid van een hevige wind; het hele huis werd er vol van. Op ieders hoofd**

kwamen er vlammen als van vuur en allen werden ze vol van de Heilige Geest. Ze begonnen in verschillende talen te praten over alle bijzondere dingen die God deed. Ze deden dat, zoals de Geest het hen ingaf. Er kwamen veel mensen, ook uit het buitenland, op af. Ze hoorden de leerlingen in hun eigen taal spreken. Verbaasd zeiden

ze: 'Hoe kan het dat mensen uit oost en west, noord en zuid deze mensen over Gods grote daden horen vertellen?' Anderen zeiden: 'Ze zullen wel dronken zijn.'

¹⁴⁻²¹ Toen kwam Petrus met alle leerlingen naar voren. Hij zei: 'Nee, wij zijn niet dronken. Het is de Heilige Geest! Die laat ons vreemde talen spreken. God beloofde dat al aan de profeet Joël: *“Aan het einde van de tijd zal Ik mijn Geest uitgieten over alle mensen. Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren, jongeren zullen visioenen zien en oude mensen droomgezichten. Ja, over al mijn dienaren en dienaressen zal Ik mijn Geest uitgieten, zodat ze zullen profeteren. Ieder die de naam van de Heer aanroept, wordt gered.”*

²²⁻²⁴ Luister: Jezus is naar ons toegekomen en deed wonderen, omdat God van ons houdt. Deze Jezus is door u gekruisigd, maar God heeft Hem weer tot leven gewekt. (...) ³²⁻⁴¹ Daarvan getuigen wij allen. Hij is door God verheven en zit rechts van zijn Vader. Hij heeft de Heilige Geest uitgegoten; dat is wat u ziet en hoort. (...) Wees er daarom zeker van zijn, dat Jezus, die u gekruisigd hebt, Gods Heer en Messias is.'

Toen ze dit hoorden, waren ze diep getroffen. Ze vroegen Petrus en de anderen: 'Wat moeten we doen?' Petrus antwoordde: 'Kom tot inkeer en laat u dopen in de naam van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de heilige Geest u geschonken worden. Want die heeft God beloofd aan jullie en je kinderen én aan allen die ver zijn en God tot zich zal roepen. Laat u redden!'

Die dag luisterden er zo'n drieduizend mensen naar hen en lieten zich dopen.

Overdenking Pinksteren is "leven van de wind die aanrukt uit de hoge" *

Pinksteren wordt wel het meest "ongrijpbare" van de christelijke feesten genoemd. Met *Kerst* denken we aan iets concreets: het kerstkind Jezus.

Met *Pasen* denken we aan het open graf, aan nieuw leven, aan de opgestane Heer. Met *Pinksteren* wordt het vager: het gaat over wind en vuur, over de Heilige Geest die komt en werkt.

Nu heeft ieder mens een lichaam én een geest. Zonder geest is je leven niet beziel. Dat ervaar je wanneer iemand sterft: het *lichaam* ligt stil; het leven - de *geest/ziel* - is eruit. Zo is een kerk zonder Geest ook onbeziel, dood. Maar waar mensen de Geest hebben is zij levend.

Het is Pinksteren in Jeruzalem. Vijftig dagen na Pasen en tien dagen na Hemelvaart zijn Jezus' leerlingen bijeen in een zaal. Plotseling krijgen ze 'tongen als van vuur' op hun hoofden. De Heilige Geest zet mensen in "vuur en vlam" voor God. God geeft zijn grote liefde, die is gebleken in Jezus, door áán en vóór mensen. "Vertel het aan de mensen dat Jezus leeft" - dat gaat nu vanaf Pinksteren gebeuren! Zo heeft het goede nieuws over Jezus allerlei landen bereikt en, eeuwen later, ook ons.

Pinksteren doet me denken aan **paardenbloemen**. Eerst zie je mooie gele bloemen. Als ze uitgebloeid zijn, zie je allemaal zaadpluisjes. Wanneer de wind erover blaast, gaan die pluisjes alle kanten op. Dan komen er volgend jaar uit die pluisjes overal nieuwe paardenbloemen.

Pinksteren – wat vieren de mensen in Jeruzalem eigenlijk voor feest? Joden uit allerlei volken en landen zijn daarheen gekomen om het **Wekenfeest** vieren.

Als een **dankfeest voor de graanoogst** die God gegeven had.

Als **eerbetoon ook voor de geboden** die God Israël had gegeven. Jezus' leerlingen wachtten daarbij ook op wat beloofd was: 'de Geest die aanrukt uit de hoge'.

Ineens gebeurt het! **Een hevige windvlaag, en boven de hoofden vuurvlammen!**

De leerlingen krijgen de heilige Geest; ze stromen vol met Gods adem, Gods liefde. Door die Geest vertellen ze in vreemde talen aan al die bezoekers wie Jezus was.

De wind, de Geest, maakte veel los! Het nieuws over Jezus verspreidde zich als zaadjes naar alle windstreken. Zo hebben ook wij het gehoord, ieder op eigen plek.

Waar wachten wij met Pinksteren op? Op een nieuw wonder van de Geest?

Bidden we om de Geest die ons in onze tijd de weg zal wijzen?

We zeggen wel: “Je kunt niet van de wind leven”. Maar is dat zo?

In de Bijbel ligt dat anders. De wind heeft met God te maken. God schiep de mens en daarbij blies Hij Adam de **levensadem** in: de ‘**wind**’, staat er dan. (Genesis 2:7)

Datzelfde woord ‘wind’ (*ruach*) gebruikt de Bijbel ook voor Gods **Geest**.

Die levensadem/Geest is ook ons ingeblazen door God zelf en geeft je bezieling, een duwtje in de rug. “*Wij leven van de wind die aanrukt uit de hoge*”, zingt Gezang 249.

Maar soms heeft een mens te lijden van de wind. Neem de rechtvaardige **Job**.

Zijn geloof wordt ernstig op de proef gesteld met ‘tegenwind’. Zijn bezit en kinderen raakt hij allemaal kwijt. Zal Job, nu zijn leven omvergeblazen is, blijven “geloven, hopen, liefhebben door Gods kracht?” Wat voor zin heeft ‘t nog? Job is boos op God.

Misschien herkent u dat. U hebt ook stormen in uw leven meegemaakt. U verloor geliefde mensen, uw gezondheid, uw zelfstandigheid. Het kan ook ú boos op God maken. “Waarom overkomt me dit? Ik voel me leeg, machteloos, verdrietig, overbodig. Waar is mijn geloof, mijn moed van vroeger gebleven?”

Job zat in ellende. Toen kreeg hij antwoord van God, vanuit een... **storm** (Job 38). God laat Job niet alleen in zijn ellende. Hij geeft hem nieuwe kracht en hoop.

Zo krijgen de leerlingen met Pinksteren antwoord en ook wij. Het antwoord komt met de windvlaag, *die aanrukt uit de hoge*. Jezus deelt, zoals beloofd, zijn Geest uit.

De leerlingen hadden veel meegemaakt. Hoe moet het nu verder zonder Jezus? Ze bidden, werken en wachten. En dan gaat Gods Geest hevig waaien, komen er vuurvlammen op de hoofden. Dan weten ze het: God laat ons niet alleen!

Ook **wij** mogen weten, dat God ons niet alleen laat met onze gevoelens van leegte en gemis, boosheid en verlangen. In de stormwind woont de Geest van God. De Geest wakkert het vuur aan dat u in leven houdt. Zelfs als onze geest “krimpt”, roept de Geest nog woorden en liederen in ons wakker. Zo leeft de Geest in ons.

Onthoud dit: wát u ook is overkomen aan tegenslag, angst en verdriet, God is erbij! Hij is “onnoembaar aanwezig”, zingt het lied ‘Ik zal er zijn’ van Sela. (Opwekking 770) Ook als ‘t leven anders is dan u hoopte, God is erbij: in de lucht die u inademt. Ja, **Hij** is de adem van uw leven. Zo zijn wij “**mensen die van de wind leven**”.

Denk aan een **molen**: zonder wind draaien de wieken niet en werkt de molen niet. Of aan een **zeilboot**: zonder wind in de zeilen ligt de boot stil. Zo komt onze kracht van boven. In de zeilen van je leven blaast Gods Geest nieuwe hoop, kracht en moed. Hij ontsteekt geloof, hoop en liefde in je hart. Hij leidt en beschermt je, Hij spoort je aan: vertrouw op de Heer, je redder! Ook wie nu uitgeblust is, mag weten: Gods Geest woont in mij en doet mij leven.

Amen

2^e lied: Wij leven van de wind - Gezang 249 (LvdK = LB 687)

- 1 Wij leven van de **wind** / die aanrukt uit den hoge
en heel 't huis vervult / waar knieën zijn gebogen,
die doordringt in het hart / in de verborgen hof,
en uitbreekt in een lied / en opstijgt God ten lof.
- 2 Wij delen in het **vuur** / dat neerstrijkt op de hoofden,
de vonk die overspringt / op allen die geloven.
Vuurvogel van de vloed, / duif boven de Jordaan,
versterk in ons de gloed, / wakker het feestvuur aan.
- 3 Wij teren op het **woord**, / het brood van God gegeven,
Dat mededeelzaam is / en kracht geeft en nieuw leven.
Dus zegt en zingt het voort, / geeft uit met gulle hand
dit manna voor elk hart, / dit voedsel voor elk land.

Gedicht / gebed: Storm

Toen Uw Geest werd uitgestort,
was er ook een storm te horen.
Want wanneer Uw Geest ons leidt,
wordt er niet slechts rust geboren.

Soms komt onrust uit Uw bron
om ons écht alert te maken,
dat wij niet, in het hier en nu,
al te erg gesetteld raken.

Storm waait dode takken af,
wegen die geen uitkomst bieden,
die ons afleiden van U
op verschillende gebieden

Waai maar Geest! Storm door ons heen!
Laat onzuiverheid verdwijnen .
Storm maar! Drijf de wolken weg
om weer Zon te laten schijnen.

Anne Lies Mossel-de Kievit,
auteur van o.a. *Dichter bij de dag. Troost in moeilijke dagen* (2020);
ze publiceert ook gedichten op Facebook (Anne Lies, christelijke gedichten).